

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST

pokrajinske uprave za Slovenijo.

Vsebina:

Izpremembe v osebju.

27. Zakon, kako je dajati zemljišča veleposestev v štiriletni zakup.
 28. Zakon o naseljevanju južnih novih krajin.
 29. Dopolnitev nekaterih členov zakona o draginjskih dokladah in uredbe o povračilu stroškov državnim uslužbencem ob službenem potovanju in selitvi.
 30. Naredba, kako naj osrednji urad za zavarovanje delavcev in njegovi krajevni organi izplačujejo rente in denarne podpore po poštni hranilnici (čekovnih zavodih).
 31. Izpremembe in dopolnitve v pravilniku za izvrševanje odredb o taksah in pristojbinah iz zakona o državnih trošarini, taksah in pristojbinah.
 32. Popravek k št. 389. Ur. l. iz leta 1922.
 33. Popravek k št. 442. Ur. l. iz leta 1922.

34. Pravilnik o ustanovitvi izpraševalnega odseka za strokovno preizkušnjo o poučevanju na šolah za slepce.
 35. Naredba o pobiranju občinske davščine od postelj za prenočevanje tujcev v krajevni občini Bohinjski Bistrici v letu 1923.
 36. Naredba o pobiranju občinske davščine na ponočni obisk gostiln in kavarn v Ljubljani.
 Razglasi pokrajinske uprave za Slovenijo.
 Razglasi delegacije ministrstva financ v Ljubljani.
 Razglasi zdravstvenega odseka za Slovenijo.
 Razglasi raznih uradov in oblastev.
 Razne objave.

Izpremembe v osebju.

Njegovo Veličanstvo kralj Aleksander I. je postavil z Najvišjim ukazom z dne 31. decembra 1922. na predlog ministra pravde dvornega svetnika in upravitelja oddelka ministrstva pravde v Ljubljani dr. Janka Babnika za predsednika višjega deželnega sodišča v Ljubljani v III. činovnem razredu.

Gospod minister pravde je postavil dvornosodnega svetnika pri oddelku ministrstva pravde v Ljubljani dr. Milana Škerlja za upravitelja oddelka ministrstva pravde v Ljubljani.

Oddelek ministrstva pravde v Ljubljani.

Z odlokom gospoda ministra za narodno zdravje je bil okrožni zdravnik dr. Kamilo Morocutti v št. lju iz službenih razlogov premeščen za okrožnega zdravnika v Velike Lašče.

Dr. Risto Jeremić je podal ostavko na službo direktorja državnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani.

Dr. Katičić s. r.

Premeščeni so z odobritvijo ministrstva za notranje posle: vladni svetnik Anton Mencinger, predstojnik okrajnega glavarstva v Radovljici, k pokrajinski upravi, oddelku za notranje zadeve; vladni tajnik in vodja okrajnega glavarstva dr. Peter Vavpotič iz Ljutomer v Radovljico kot vodja okrajnega glavarstva; vladni tajnik in vodja okrajnega glavarstva dr. Josip Hubad iz Konjice v Ljutomer kot vodja okrajnega glavarstva; vladni tajnik pri predsedstvu pokrajinske uprave Ciril Poklukar kot vodja okrajnega glavarstva v Konjice; okrajni komisar dr. Janko Šiška, vodja politične ekspoziture v Mozirju, k okrajnemu glavarstvu v Ptuj; okrajni komisar dr. Anton Farčnik pri okrajnem glavarstvu v Celju kot začasni vodja politične ekspoziture v Mozirje.

Hkrati se premešča konceptni praktikant pri oddelku za notranje zadeve Dragotin Škrinjar iz Ljubljane k okrajnemu glavarstvu v Celju.

Iv. Hribar s. r.

Zakoni in kraljevske uredbe.

27.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
 kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

proglasamo in objavljamo vsem in vsakomur, da je zakonodajni odbor narodne skupščine kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev na podstavi člena 130. ustave sklenil v XXXVIII. redni seji, ki jo je imel dne 28. decembra 1921. v Beogradu, da je uredbo, kako je dajati zemljišča veleposestev v štiriletni

zakup, z dne 3. septembra 1920., «Službene Novine» št. 204/20.,* seznamka uredb ministrstva za agrarno reformo št. 6, «Službene Novine» št. 195/21., izpremeniti in da se glasi:

Zakon, kako je dajati zemljišča veleposestev v štiriletni zakup.*

§ 1.

Na podstavi §§ 10. in 14. zakona za pripravo agrarne reforme se pooblašča ministrstvo za agrarno reformo, da dotlej, dokler se definitivno ne izvede razdelitev veleposestev, prevzame v svojo upravo površine zemljišč, označene v § 3. tega zakona, ter jih dá začasno za štiri leta od dne 1. oktobra 1920. do dne 30. septembra 1924. v zakup osebam, navedenim v § 9. zakona za pripravo agrarne reforme, poljedelskim združnim organizacijam ali skupinam interesentov agrarne reforme.

Ta rok se lahko podaljša, dokler zemljišče po zakoniti poti ne preide v last zakupnikov.

§ 2.

Te odredbe se tičejo po načelih § 10. zakona za pripravo agrarne reforme veleposestnikov in velezakupnikov, katerih posestvo, odnosno zakup, preseza površino za obdelovanje sposobnega zemljišča, označenega v členu 2. zakona, s katerim se je prepovedalo odsvajati in obremenjati zemljišča veleposestev.

Namen temu dajanju v štiriletni zakup je ta, da se do končne ureditve agrarne reforme ustalijo posestne razmere veleposestnikov in siromašnih poljedelcev kot začasnih zakupnikov in da se dá tako enim in drugim možnost za racionalno delo.

Za podstavo, kako je dajati zemljo v zakup, naj služi potrebnost poljedelcev v državi in obenem njih sposobnost za umno obdelovanje zemlje. S tem se ustvarja prilika, da se presodi ekonomska in osebna sposobnost posameznikov za poljedelstvo, kar bo služilo za merilo pri razdelitvi zemlje ob končni izvedbi agrarne reforme.

§ 3.

V zakup se dajo po § 1. tega zakona zemljišča, ki so vpisana v katastralnih posestnih listih na ime veleposestnikov ter so sedaj njive, travniki in pašniki, ako jih agrarni organi, navedeni v členu 8. tega zakona, s svojim sklepom ločijo od dotičnega veleposestva in izreko, da so razpoložna za namene agrarne reforme. Glede državnih imovin je postopati po «Zakonu, kako je postopati pri delitvi državnih imovin v namene agrarne reforme».

§ 4.

Veleposestniku se pušča v prosto ukoriščenje maksimum posestva, določen v § 2. tega zakona.

* Uradni list pod št. 343 iz leta 1920.

** Razglašena v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 276, izdanih dne 9. decembra 1922. (Prilog XXXIX. — 1922.)

Veleposestniku gre pravica, da sam izbere polovico površine maksimuma, ki se mu pušča v prosto ukoriščenje; pri odločanju o drugi polovici pa je treba vpoštevati arondacijo selskega okoliša, razdaljo zakupniških stanovanj in arondacijo preostalega posestva. S površino njiv se mora v okviru maksimuma pustiti veleposestniku nujno potrebna površina travnikov.

V maksimum posestva se morajo všteti njive, travniki, sadovnjaki, vinogradi in vrtovi in ono za obdelovanje sposobno zemljišče, ki ga je veleposestnik odsvojil izza dne 25. februarja 1919. Veleposestniku se pušča mimo tega: dvorišče, cvetični vrt in manjši kompleksi gozdov, potrebni za kurjavo in stavbni les, toda v okviru maksimuma po § 2. tega zakona.

Veleposestniku se sme pustiti površina, ki preseza navedeni maksimum, in sicer na podstavi obrazložene strokovne izjave ekonomskega veščaka, ako je ta površina neizogibno potrebna za vzdrževanje agrarne in mlekarke industrije, za vzdrževanje pepinierskih vzrejevališč živine in za vzdrževanje kobilarnic, za gojišče semenja, za pridelovanje konoplje, riža, sladkorne pese in drugega industrijskega rastlinja.

Pri poljskogospodarstvenih žganjarnicah v preobljudenih krajinah, kjer zelo nedostaja zemlje, se mora veleposestniku za že ustanovljeno žganjarnico pustiti samo toliko zemljišča, kolikor ga je neizogibno treba, da more ta žganjarnica poslovati kot obrtna žganjarnica.

Ako veleposestvo ne preseza maksimuma za več nego 10 %, se sme veleposestniku tudi to pustiti v prosto ukoriščenje.

Istotako se smejo veleposestniku, toda ob državnem nadzorstvu, pustiti na gospodarsko razpolaganje one površine, ki merijo čez maksimum ter presežajo sedanjo potrebo interesentov dotične krajine, kolikor se ne bi te površine istočasno uporabljale za kolonizacijo ali se ne bi oddale v zakup poljedelsko-združnim organizacijam.

Ako bi se poljedelsko-združnim organizacijam oddal v zakup zaokrožen kompleks zemlje obenem z zgradbami, morajo ob svojih stroških vzdrževati zgradbe, jih za popolno vrednost zavarovati in plačevati zavarovalnino.

Odredbe za veleposestnika veljajo analogno za velezakupnika.

§ 5.

Ob razdeljevanju zemlje med siromašne poljedelce je treba postopati po teh načelih:

a) Zemlja veleposestva se mora prvenstveno dajati v zakup poljedelcem najbližjih okoliških vasi; izmed drugih vasi se smejo vpoštevati samo one, ki niso od veleposestva tako daleč, da ne bi bilo mogoče zaradi oddaljenosti racionalno obdelovati zemlje, in samo, če potem, ko je zadoščeno potrebam najbližjih vasi, še preostaja zemlje za razdelitev.

b) Zemlja se mora oddajati po redu, ustanovljenem v členu 9. zakona za pripravo agrarne reforme, onim poljedelskim rodbinam, ki sploh nimajo zemlje ali imajo za obdelovanje sposobne zemlje manj nego deset katastralnih oralov. Nobena

rodbina ne sme dobiti več nego ono površino, s katero bi imela z lastno vred nad deset katastralnih oralov za obdelovanje sposobne zemlje, razen če ima rodbina več nego deset članov, ki žive v skupnem gospodarstvu; a tudi, če je tako, ne sme dobiti rodbina več nego toliko, da znaša skupna površina — z njeno lastno zemljo vred — po en katastralni oral za vsakega člana. Prednost gre rodbinam z večjim številom odraslih moških članov.

- c) Kjer ni mogoče z zemljo zadostiti potrebam poljedelcev v celoti po načelih točk a) in b), se vpoštevajo v prvi vrsti siromašni poljedelci iz najbližje okolice, pričeneši z najsiromašnejšim. Tedaj je uporabiti isti način razdelitve pod a) in b), toda tako, da odpade na vsakega rodbinskega člana razmerno manjša površina.
- č) Pašniki se morajo oddajati v celoti poljedelcem okoliških vasi.
- d) Zemljo smejo dobiti samo one rodbine, katerih glavarji so državljani kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev ter stalno bivajo v okolišu prizadetih občin.

§ 6.

Dobrovoljecem se mora oddajati zemlja po predpisih zakona o dobrovoljcih. Potrebnim dobrovoljcem se oddaja živi in mrtvi inventar v zmislu zakona o državnem nadzorstvu in državni upravi veleposestev.

§ 7.

Vaški obrtniki, ki so se tudi doslej postransko bavili s poljedelstvom, ker niso mogli z dohodkom svojega obrta popolnoma vzdrževati sebe in svoje rodbine, smejo, ko se razmerno zadosti vsem poljedelcem, dobiti manjše površine zemlje v zakup.

§ 8.

Odločbe o oddajanju zemljišča v gorenje namene izrekajo okrožni (županijski) agrarni uradi sami, odločbe o razdelitvi tega zemljišča med posamezne interesente pa izrekajo okrožni agrarni uradi sami ali po svojih komisijah na podstavi veljavnih predpisov kakor tudi pisмено obrazloženega izvida in mnenja ekonomskega veščaka po izvršeni razpravi, po zaslišanju agrarnih odborov in poizkušnem sporazumu med interesenti.

Zoper odločbe okrožnih agrarnih uradov o oddajanju zemljišč je dopustna pritožba v osmih dneh, ko se je vročila odločba, in sicer po istem uradu na agrarno direkcijo. Te pritožbe imajo, razen glede onih površin, ki so bile že prej izločene za namene agrarne reforme, ustavilno moč in izpodbijane odločbe se ne smejo izvršiti, dokler se ne rešijo vložene pritožbe, ki jih morajo okrožni agrarni uradi s svojim poročilom o navedbah v pritožbi in s predlogom poslati agrarni direkciji. Reševanje teh pritožb je muno, odločbe agrarne direkcije pa so izvršne.

Zoper odločbe agrarnih direkcij je dopustna pritožba na ministrstvo za agrarno reformo v osmih dneh, ko je bila odločba vročena. Ta pritožba nima ustavilne moči, toda ministrstvo za agrarno reformo lahko zaradi nje ustavi izvršitev odločbe, ki jo je izrekla agrarna direkcija.

Obenem z odločbo o oddaji morajo okrožni agrarni uradi naravnost ali po svojih komisijah izdati posebno odločbo o razdelitvi ločenih površin zemljišča posameznim upravnim in davčnim občinam, po možnosti pa tudi posameznim interesentom.

Zoper odločbe o razdelitvi zemljišč je v prej omenjenem roku dopustna pritožba na agrarno direkcijo.

Ko postaneta odločba o oddaji zemljišč in odločba o individualni razdelitvi zemlje pravnomočni, morajo okrožni agrarni uradi razdeliti zemljo ter sestaviti seznamke zakupnikov v dveh izvodih, izmed katerih se izroči eden zaradi pobiranja zakupnine onemu oblastvu, ki pobira državni davek, drugi izvod pa se pusti pri okrožnem agrarnem uradu.

§ 9.

Kjer agrarne direkcije in okrožni agrarni uradi še niso ustanovljeni, nego poslujejo glavni poverjeniki ministrstva za agrarno reformo, opravljajo funkcije po § 8. tega zakona agrarna poverjeništa dotičnega okraja (kotara, sreza), imenovana po ministrstvu za agrarno reformo.

Ta agrarna poverjeništa so sestavljena iz pravniško, ekonomsko in tehnično izobraženih oseb. Imenovani pravniški organ izvršuje kot predsednik agrarnega poverjeništa svojo dolžnost kot agrarni poverjenik v njemu poverjenem okraju (kotaru, srezu) ter izreka odločbe skladno s predpisi § 8. tega zakona.

Zoper odločbe agrarnega poverjenika je dopustna pritožba v osmih dneh, ko se je vročila odločba, in sicer po glavnem poverjeniku na ministrstvo za agrarno reformo po § 8. tega zakona.

§ 10.

Poplavljenno ozemlje, ki doslej ni ločeno v namene agrarne reforme in ki je v področju vodnih zadrug v Banatu, Bački in Baranji, Hrvatski in Slavoniji, se razdeli v vsakem posameznem primeru na podstavi poljedelskih in hidrotehničnih pogojev za ukoriščenje inundacijskega in podvodnega zemljišča po prejšnji izjavi hidrotehnične komisije, ki se sestavi po pravilniku, izdelanem po sporazumu ministrstva za agrarno reformo in ministrstva za poljedelstvo in vode. Če se vložijo pritožbe, izda minister za poljedelstvo in vode definitivno odločbo, ki je obvezna.

§ 11.

Letna zakupnina znaša:

za njive osemkratni, za travnike in pašnike pa desetkratni čisti katastralni dohodek.

Zakupnina v tem znesku se odmeri za vsak posamezni zemljiški kompleks sumarno. Posamezni zakupniki plačujejo za posamezne parcele tega kompleksa razmerno več ali manj, kakor je pač plodovita zemlja ob času, ko jo prejmejo v zakup, o čemer se izjavi po potrebi ekonomski strokovnjak; toda plačevati je morajo toliko, da je vsota skupne zakupnine za vse parcele pri njivah enaka osemkratnemu, pri travnikih in pašnikih pa desetkratnemu čistemu katastralnemu dohodku vsega kompleksa.

Za krčevine in za ona zemljišča, ki se po vsej svoji lastnosti ali leži izredno rentirajo, sme pristojni glavni agrarni poverjenik ali okrožni agrarni urad na lastnikovo zahtevo odmeriti tudi večjo zakupnino, nego je predpisana, toda največ za 100 %.

Od te tako pobrane zakupnine se morajo izplačati tri četrtine lastniku veleposestva na račun rente, odnosno odškodnine, do končne zakonite rešitve, ena četrtina pa kot upravni stroški in prispevek za kolonizacijo.

Če je kje kaj specialnih razlogov, kakor skrajna siromašnost poljedelcev, izčrpanost zemljišča, veliki prispevki za vodne zadruge, ali če se daje zemlja v tej krajini tudi sicer ceneje v zakup, se sme zakupnina znižati tudi pod osemkratni, odnosno desetkratni čisti katastralni dohodek; o tem odloča okrožni agrarni urad, odnosno glavni agrarni poverjenik, in sicer po izvidih, izvršenih na prošnjo agrarnega odbora. Ta odločba se priobči zakupnikom in postane izvršna šele, ko jo je odobril minister za agrarno reformo.

§ 12.

Ob uimah sme okrožni agrarni urad, odnosno glavni agrarni poverjenik, po izvidih, izvršenih na prošnjo agrarnega odbora, odločiti, da se zakupnina znižaj; toda ta odločba se priobči interesentom in postane izvršna šele, ko jo je odobril minister za agrarno reformo.

§ 13.

Zakupnino kakor tudi ostale prispevke, ki jih plačujejo zakupniki kot odškodnino za oranje, seme, za izmero zemlje, kot redni prispevek za vodne zadruge, morajo pobirati ona oblastva, ki pobirajo državni davek.

V to svrhu morajo okrožni agrarni uradi vročiti tem oblastvom individualne popise vseh zakupnikov; oblastva pa morajo, ko so prejela te popise, na običajni način javno razglasiti, da morajo zakupniki pri njih v enem mesecu od dne razglasa plačati predpisane zneske, ker bi se le-ti sicer ob stroških posameznikov izterjali s politično izvršbo.

Kot stroške za pobiranje in odpremo teh doneskov pobirajo navedena oblastva ob prostovoljnem plačilu ali ob izvršilni izterjavi od posameznih zakupnikov še 2 % predpisanih zneskov.

Pobrane vsote morajo ta oblastva odpremiti koncem vsakega meseca v ono blagajno, ki jo odredi minister za agrarno reformo sporazumno z ministrom za finance.

Kako je voditi te zneske, to se uredi s pravilnikom, ki ga izda minister za agrarno reformo sporazumno z ministrom za finance; z dohodki iz zakupa državnih imovin pa se postopa po zakonu, kako je postopati pri delitvi državnih imovin v svrhe agrarne reforme.

§ 14.

Glede zakupa veljajo ti-le pogoji:

1.) Zakup se prične dne 1. oktobra 1920, ter se konča dne 30. septembra 1924. Dosedanji po-

sestnik ali zakupnik mora omenjene površine zemlje še pred začetkom zakupa izročiti novemu zakupniku, čim je z njih pospravil pridelke; istotako pa mora zakupnik svojem nasledniku to zemljišče izročiti še pred koncem zakupa, čim je z njega pospravil pridelke.

2.) Zakupnina znaša ono vsoto, ki se ustanovi po § 11. tega zakona.

3.) Zakupnik mora plačati vseletno zakupnino v naprej. Razen tega mora plačati s prvo zakupnino kot stroške za merjenje 30— kron za vsak katastralni oral.

4.) Ako bi dobil zakupnik v zakup že zasejano površino, mora s prvo zakupnino vred plačati kot odškodnino posestniku zemlje seme; če gre za deteljo, toda seme in obdelavo, če gre za druge posevke. V takih primerih pripada posestniku za obdelavo zemlje odškodnina lastnih režijskih stroškov in odškodnina za vrednost semena, in sicer po sporazumu z zakupnikom, če pa je sporazum nemogoč, po ocenitvi komisije, ki je sestavljena iz treh članov, izmed katerih odrede po enega ministrstvo za agrarno reformo, ministrstvo za poljedelstvo in vode in krajevno politično oblastvo.

5.) Zakupljene površine sme zakupnik ukoriščati samo v poljedelske namene. Prepovedano mu je, da bi z zakupljenih površin kopal in odnašal prst, jemal iz njih pesek, kamenje itd.; za vsako škodo, ki bi s tem nastala za zemljo, je materialno odgovoren.

Zakupnik ne sme dovoljevati otvarjanja novih potov na zakupljeni zemlji in vobče ne dovoljevati, da bi se zemlja obremenjala z novimi služnostmi; veljavne služnosti pa mora varovati. Istotako mora zakupnik čuvati meje posestva zoper eventualne okupacije.

6.) Zakupnik mora skupno z ostalimi interesenti vzdrževati v redu odvodne jarke, kanale in podobne naprave na posestvu, katerih čiščenje in vzdrževanje ne spada v dolžnost vodnih zadrug, v razmerju koristi proti zakupljeni površini, po navedbah organov ministrstva za agrarno reformo. Istotako mora zakupnik sodelovati pri vzdrževanju javnih cest po veljavnih predpisih.

7.) Državni davek, občinsko naklado in druge javne davščine, ki obremenjujejo zakupljeno zemljo, plačuje dosedanji lastnik zemlje.

Redne prispevke za vodne zadruge in za vzdrževanje ostalih hidrotehničnih naprav plačuje zakupnik. Ti prispevki se pobirajo od zakupnikov tako kakor zakupnine.

Novo investicije za vodne zadruge plačuje veleposestnik. V sporih odloča ministrstvo za poljedelstvo in vode sporazumno z ministrstvom za agrarno reformo.

8.) Zakupljeno zemljo mora zakupnik racionalno obdelovati. Njive mora v teh štirih zakupnih letih vsaj po enkrat zagnojiti in na vsaki njivi mora enkrat zasejati okopavino (koruzo, krompir, repo itd.) in enkrat leguminozo (deteljo, grahorico, grah itd.). Ta pogoj se ne tiče izrazitih trstnih zemljišč, kjer se je do sedaj sejala samo koruza in konoplja.

Travnike mora čistiti in jih imeti v redu.

9.) Kultur (njiv, travnikov, pašnikov) ne sme zakupnik zamenjavati.

Zato mora njive redno orati in posejati; travnikov ne sme orati niti jih uporabljati za pašnike; pašnikov ne sme orati.

10.) Zakupniku je prepovedano, da bi dajal zemljo v podzakup in na obdelovanje proti delnemu pridelku. Zakupnik, ki bi prekršil ta pogoj, izgubi zemljo in posev brez kakršnegakoli povračila za eventualno že izvršena dela in za posejano seme; istotako izgubi zemljo in poseve brez kakršnekoli odškodnine oni, ki vzame zemljo v podzakup ali na obdelovanje proti delnemu pridelku. V takih primerih se mora pridelok prodati na javni dražbi, izkupilo pa se vplača v fond za kolonizacijo.

11.) Prepovedano je, sekati drevje in sadna drevesa. Ako zakupnik prestopi to prepoved, mora povrniti škodo za posekano drevo in sadno drevo, kakor jo ocenita ekonomski strokovnjak okrožnega agrarnega urada in uradni šumar; poleg tega pa mora plačati denarno kazen v višini 50 % ocenjene škode. Odškodnina pripada posestniku zemlje, kazen pa gre v fond za kolonizacijo.

12.) Zakup prestane, razen ob koncu zakupa, če zakupnik pravočasno ne plačuje zakupnine in drugih prispevkov, ki jih mora plačevati po tem zakonu, in če sploh ne izpolnjuje pogojev tega zakona.

13.) Če zakupnik umre, preide zakup na njegove naslednike, ako ti ali njih zastopniki to žele, toda samo, če so nasledniki sposobni, izpolnjevati obveznosti, ki izhajajo iz tega zakupa. Za nedoletne otroke umrlega zakupnika smejo obdelovati zemljo njih varuhi in sorodniki. Drugače zakup prestane in

zemlja se odda komu drugemu. Tedaj mora novi zakupnik naslednikom prejšnjega zakupnika dati odškodnino za eventualno izvršena dela in posejano seme, nadalje odškodnino za gnojenje, kakor jo oceni ekonomski veščak okrožnega agrarnega urada. Istotako mora novi zakupnik prejšnjemu zakupniku ali njegovim naslednikom povrniti eventualno že plačano zakupnino. Vse to velja tudi, če bi zakup prestal zaradi definitivne izvedbe agrarne reforme.

14.) Če zakup prestane iz kakršnegakoli vzroka, mora okrožni agrarni urad — razen ob definitivni izvedbi agrarne reforme — zemljo oddati komu drugemu ob istih pogojih in skladno s prejšnjo točko.

§ 15.

Izpolnjevanje zakupnih pogojev nadzira ministristvo za agrarno reformo po svojih organih.

§ 16.

O prestanku zakupa po znislu pogojev, navedenih v § 14. tega zakona, odloča okrožni agrarni urad po izvršeni razpravi. Zoper take odločbe je dopustna v osmih dneh po njih vročitvi pritožba po § 8. tega zakona po okrožnem agrarnem uradu.

§ 17.

Minister za agrarno reformo sme odrediti, da se take površine veleposestev — kjer ni z ozirom na gnojenje in obdelovanje zemlje nujen večleten zakup ter se je zaradi tega zemlja tudi doslej oddajala v enoleten zakup — še nadalje oddajajo v enoleten zakup.

§ 18.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše in ko se razglasi v «Službenih Novinah».

Našemu ministru pravde priporočamo, naj razglasi ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbje za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 20. maja 1922.

Aleksander S. R.

Videl in pritiskal državni pečat

čuvar državnega pečata,
minister pravde:

dr. L. Marković s. r.

Namestnik predsednika ministrskega sveta
in ministra za zunanje posle,
minister priprave za ustavotvorno skupščino
in izenačitev zakonov:

M. N. Trifković s. r.

(Podpisi ostalih ministrov.)

28.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

proglašamo in objavljamo vsem in vsakomur, da je zakonodajni odbor narodne skupščine kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev na podstavi člena 130. ustave sklenil v XXXVIII. redni seji, ki jo je imel dne 28. decembra 1921. v Beogradu, da je uredbo o naseljevanju južnih novih krajin z dne 24. septembra 1920., «Službene Novine» št. 232/20,* seznanka uredb ministrstva za agrarno reformo št. 11, «Službene Novine» št. 195/21., izpremeniti in da se glasi:

Zakon

o naseljevanju južnih novih krajin.**

Člen 1.

Naseljevanje novih južnih krajin izvršuje po tej uredbi ministristvo za agrarno reformo po organih, ki jih odredi za to.

Naseljevanje v znislu tega zakona je oddajanje zemljišč po državi za obdelovanje in naseljevanje onim, ki se morejo po tem zakonu smatrati za naselnike.

Člen 2.

Zemljišča, ki jih oddaja država po prejšnjem členu, so:

1.) Svobodno državno zemljišče.

2.) Občinska in selska zemljišča in ledine, kolikor jih preko dejanske potrebe preostaja dotičnim občinam in selom za pašo in pregon njih živine.

3.) Pusta zemljišča in zemljišča, ki so jih lastniki trajno opustili. Ako je tako zemljišče oddano v zakup, sme ministristvo za agrarno reformo sporazumno z ministristvom za poljedelstvo in vode zakup razveljaviti.

4.) Zemljišča, ki se smejo po zakonu za pripravo agrarne reforme in zakona o delni razlastitvi veleposestev izločiti iz zasebne svojine.

Člen 3.

Zemljišča za naseljevanje oddajajo sreske komisije po členih 10. in 11. tega zakona.

Člen 4.

Pravico do naseljevanja imajo vsi državljani kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki se bavijo s poljedelstvom ali s selskimi obrti, pa nimajo vobče ali nimajo zadosti lastne zemlje, potem tudi oni, ki žele odslej obdelovati zemljo, katera bi se jim dodelila kot naselnikom.

Tuji državljani pa ne smejo ne kupovati ne jemati v zakup nepremičnih imovin niti se naseljevati na njih, dokler ne dobe za to dovolila od ministristva za agrarno reformo in ministristva za notranje posle.

Člen 5.

Za naselitev dobi vsaka rodbina najmanj 5 hektarov zemlje; samo izjemoma, če šteje rodbina le dva člana in je glavar star nad 50 let, sme dobiti ta rodbina samo 4 hektare.

Za izjeme od pravila v prvem odstavku tega člena se smatrajo naselitve v okolici mestnih in gospodarskih središč, kjer se sme dati eni rodbini manj nego ustanovljeni minimum, toda ne manj nego 2 hektara.

Rodbinskim zadrugam se dodeljujejo zemljišča tako-le: Starejšina zadruge dobiva 5 hektarov, vsak oženjeni zadrugar po 4 hektare, neoženjeni zadrugarji med 16. in 21. letom po 2 hektara, neoženjeni, stari nad 21 let, pa po 3 hektare. Če je starejšina ali zadrugar star nad 50 let, se mu smeta tudi dati samo po 2 hektara.

Pristojni organ ministristva za agrarno reformo sme z ozirom na kakovost zemlje in na rodbinske razmere naselnikov omenjeni površini dodati še do 5 hektarov zemlje, če dobi za to pristanek ministristva za agrarno reformo.

Rodbini, ki pripelje in prinese s seboj neizogibno potrebni inventar za obdelovanje zemlje, se mora dati zemlje še do 3 hektarov.

Člen 6.

Za ustanavljanje vzornih kmetij in poljedelskih šol sme minister za agrarno reformo sporazumno z ministrom za poljedelstvo in vode dovoliti do 50 hektarov zemljišča.

Člen 7.

Glavni organ ministristva za agrarno reformo za južne nove krajinne sme s predhodnim pristankom ministristva po izvršeni naselitvi naselniku na njegovo zahtevo dodeliti zemljišča, nesposobnega za kakršnokoli kulturo, takozvanih «gozdnih tal», še do dveh hektarov (po velikosti površine, dane mu za naselitev) ob pogoju, da v enem letu od dne, ko mu je zemljišče dodeljeno, zemljišče pogozdi, s pravicami in dolžnostmi, odrejenimi z zakonom o gozdih.

Če naselnik v omenjenem roku ne pogozdi zemljišča, se mu odvzame.

Člen 8.

Za pravilno izvajanje naseljevanja in za podpiranje naselnikov se ustanavlja pri ministristvu za agrarno reformo «posvetovalni odbor za naseljevanje».

Člani tega odbora so: 1.) šef odseka za naseljevanje, repatriiranje in kolonizacijo ministristva za agrarno reformo; 2.) odposlanci: ministristva za poljedelstvo in vode; 3.) ministristva za notranje posle; 4.) ministristva za socialno politiko; 5.) ministristva za narodno zdravje; 6.) ministristva za promet; 7.) ministristva za šume in rudnike in 8.) potrebno število drugih oseb, ki jih imenuje minister za agrarno reformo.

Člen 9.

Naloga posvetovalnemu odboru je: 1.) oddajati strokovna mnenja ministristvu za agrarno reformo, če jih to zahteva; 2.) vplivati na to, da dajo dotična ministristva ministristvu za agrarno reformo na raz-

polago svoja sredstva in podporo za izvrševanje in pospeševanje naseljevanja po tem zakonu; podajati ministru za agrarno reformo prodloge glede naseljevanja.

Člen 10.

Sreske komisije za naseljevanje obmejujejo na terenu komplekse za naseljevanje. Komisijo tvorijo: 1.) oseba, ki jo za to odredi ministristvo za agrarno reformo, odnosno njegov glavni organ za krajine, omenjene v členu 1.; 2.) policijski uradnik dotičnega sresa, ki ga odredi sreski načelnik; 3.) predsednik, odnosno kmet dotične občine, ki mora dajati komisiji vsa obvestila o krajevnih razmerah in zemljiško-posednih odnošajih; 4.) ekonom ali šumar; 5.) zemljemerec, ki je v službi ministristva za agrarno reformo ali sicer v državni službi; 6.) zdravnik.

Oseba pod 1.) je predsednik komisije. Ob enakosti glasov odloča njegov glas.

Komisije morajo po dovršenem delu objaviti svoj situacijski načrt v dotični občinski pisarni ter ga interesentom razgrniti na vpogled v petnajstih dneh.

Člen 11.

Če se pokaže ob obmejevanju kompleksov za naseljevanje potreba, da se zasebno zemljišče, ki je obseženo v obmejenem kompleksu, vzame za naselitev, se sme vzeti samo po sklepu komisije za naseljevanje. Za vzeto zemljišče pa se mora lastniku dati v zameno zemljišče ustrezne vrednosti. Komisija sklepa tudi o tem, katero zemljišče se daje lastniku; ta pa ima pravico pritožbe po členu 12.

Člen 12.

Zoper delo komisije za obmejevanje naselnih kompleksov se smejo prizadete osebe pritožiti pri glavnem organu ministristva za agrarno reformo za južne krajinne v petnajstih dneh od dne, ko se jim priobči, da se zemlje zemljišče za naselitev.

Zoper odločbo omenjenega organa se smejo prizadete osebe pritožiti pri ministru za agrarno reformo v petnajstih dneh od dne, ko prejmejo odlok.

Člen 13.

Kdor se hoče naseliti po tem zakonu, mora predložiti ministristvu za agrarno reformo po najbližjem organu ministristva prošnjo, ki obsežaj: 1.) ime starejšine in vseh rodbinskih članov, spol, leta starosti, zakonsko stanje in poklic vsakega posebe; 2.) koliko površino zemlje je do sedaj imela ta rodbina; 3.) kakšno in koliko vredno drugo premičnino in nepremično imovino ima ta rodbina; 4.) vrednost nepremične imovine, komu jo zapušča, ob kakšnih pogojih in zakaj; 5.) potrdilo, da poslednjih pet let ni prodal svoje zemlje, ako pa jo je prodal, izjavo, zakaj jo je prodal in kaj je storil z denarjem; 6.) podatke o tem, ali prižene koliko živine in kakšno, prinese koliko in kakšnih poljedelskih priprav in poljedelskega orodja, semena za sejanje in žita za hrano; 7.) če ne prinese predmetov pod 6.), podatke o tem, ali jih more sam nabaviti ob svojih sredstvih ali pa zahteva, da se mu nabavijo in dajo z zemljo vred, in kako jih misli v tem primeru odplačati; 8.) izjavo, da vstopi v članstvo združb, ki so določene v členu 22. tega zakona. Prošnjo in priloge mora overiti pristojno občinsko oblastvo, ki mora obenem prosilcu izdati potrdilo o imovinskem stanju in o vedenju prosilčevem. Za one, ki so izvan mejá kraljevine, opravlja ta posel najbližji konzulat ali najbližje poslaništvo ali pa za to posebe odrejen organ.

Omenjena oblastva in navedeni organi morajo hitro overjati in potrjevati predložene prošnje ter izdajati potrdila, vse to pa na zahtevo prizadetih oseb sestavljati brezplačno.

Člen 14.

Ministristvo za agrarno reformo odloči načelno o vsaki vloženi prošnji ter pošlje odločbo svojim organom, da jo izvrše po kolonizacijskem načrtu. Dotični organ odloči, koliko zemlje in kje naj se dodeli naselniku.

Člen 15.

Zemljo dodeljuje naselnikom za vsak primer posebe na podstavi odločbe po členu 14. in na podstavi situacijskega in kolonizacijskega načrta glavnih organov ministristva za agrarno reformo za one krajinne ter odredi v ta namen svojega strokovnega organa.

Glavni organ izda naselniku listino o tem, katero zemljišče mu je kot naselniku dodeljeno v uživanje.

Člen 16.

Naselniki imajo pravico pritožbe na ministra za agrarno reformo zoper dodelitev zemlje za naselje-

* Uradni list pod št. 3 iz leta 1921.

** Razglašen v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 276, izdanih dne 9. decembra 1922. (Prilog XXXIX. — 1922.)

vanje po členu 15. v petnajstih dneh, ko se jim vroči listina.

Pritožbe se vročajo glavnemu organu ministrstva za agrarno reformo za južne nove krajinne, ta pa jih s svojim poročilom vred oddaja ministru v končno odločbo.

Člen 17.

Prošnje, potrdila in vse priloge, ki se tičejo naseljevanja, so proste vsake takse.

Člen 18.

Ako se naselnik ne naseli na dodeljenem zemljišču v šestih mesecih, ko se mu je vročila listina po členu 15., odnosno, če se je pritožil, od dne, ko se mu je vročil odlok po členu 16., izgubi pravico do naselitve.

Ob izjemnih prilikah sme minister za agrarno reformo podaljšati ta rok na posebno prošnjo naselnikovo in iz posebno važnih razlogov, toda ne dalje nego za leto dni.

Za naselnike, ki žive v inozemstvu, velja rok enega leta.

Člen 19.

Naselniki imajo ob naseljevanju te-le pravice: 1.) do brezplačnega prevoza vseh rodbinskih članov, živine in stvari po vseh državnih železnicah, pa tudi po ladjah v kraljevini, in sicer od dosedanjega bivališča, odnosno od meje kraljevine do naselišča; 2.) do brezplačnega lesa iz državnih ali občinskih gozdov za postavljanje stanovanskih zgradb in staj za živino kakor tudi za izdelovanje poljedelskih naprav in poljedelskega orodja; 3.) do paše po selskih in občinskih ledinah kakor tudi do služnosti v občinskih in državnih gozdih in do drugih služnosti, ki grede staroselcem dotičnega naselišča; 4.) do prostega uvoza (brez carine) živine, poljedelskih strojev, priprav in orodja, pahištva, semenja, žita za hrano in drugih potrebščin za delo in življenje, ob doseljevanju iz inozemstva. Uvozno ekspedicijo vseh teh predmetov izvršujejo carinarnice uradoma po malem beležniku, ne da bi čakale na izvršnost svoje odločbe o zavarovanju carin, če se naselniki izkažejo z odlokom ministrstva za agrarno reformo ali z listino o naseljevanju po členu 15.

Člen 20.

Naselniki so prosti vseh državnih davkov in okrožnih, sreskih in občinskih doklad za tri leta.

Člen 21.

Minister za agrarno reformo sme ugodnosti iz členov 19. in 20. deloma ali v celoti podeliti tudi onim osebami, državljanom kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki pravredno kupijo v južnih novih krajinah zemljo, da se naselijo na njej. Zoper odločbo ministra za agrarno reformo o teh zahtevkih ni pritožbe.

S pravilnikom o naseljevanju se uredi obveznosti teh oseb za podeljene ugodnosti.

Člen 22.

Za zalaganje in sploh za kulturno pospeševanje naselnikov je treba osnovati posebne združbe naselnikov po zakonu o poljedelskih in obrtnih zadrugah, in sicer po predpisih in pravilih, ki jih predhodno odobri minister za agrarno reformo. To ministrstvo je tudi pristojno za odobravanje vseh poznejših izprememb in dopolnitev teh pravil.

Te združbe bodo pod nadzorstvom ministrstva za agrarno reformo, ki jih bo podpiralo ne samo z nasveti in z intervencijo, nego po možnosti tudi z denarnimi sredstvi.

Člen 23.

Dokler naselniki ne postanejo lastniki odstopljene zemlje, je ne smejo odsvojiti. Zadolžiti jo smejo samo pri združbah, določenih v členu 22.

Člen 24.

Naselniki morajo redno obdelovati njim odstopljena zemljišča, zidati hiše in vršiti odplačila po prevzetih obveznostih ter redno plačevati davščine, ko bodo za to zavezani po tem zakonu. Dobljeno zemljišče se ne sme dajati v zakup. Izjema je dopustna samo pri invalidih in pri rodbinah, ostalih brez delovne moči.

Člen 25.

Odstopljeno zemljišče se odvzame naselnikom v celoti ali deloma: 1.) če ne izpolnijo obveznosti po prejšnjem členu; 2.) če se ugotovi, da je prosilec iz hudobnega namena predložil neresnična ali ponarejena potrdila in istotake podatke po členu 13.; 3.) če se ugotovi, da je bil naselnik v zvezi z odmetniki

od oblastev ali z osebami, ki delujejo zoper državni red, ali da je podpiral take osebe; 4.) če naselnik ne vstopi v članstvo združb, določenih v členu 22., ali če izstopi iz članstva, preden poteče rok, odrejen v členu 26.

Da je naselniku zemljišče odvzeti, o tem odloči glavni organ ministrstva za agrarno reformo za južne nove krajinne. Naselnik se sme zoper njegovo odločbo pritožiti pri ministru za agrarno reformo v petnajstih dneh po prejemu odloka.

Člen 26.

Naselniki postanejo lastniki njim odstopljenega zemljišča čez deset let od dne, ko so se naselili (člena 15. in 16.); če izpolnijo pogoje tega zakona, jim izda ministrstvo za agrarno reformo listino o tem.

Če naselnik umre, podedujejo njegovi zakoniti dediči njegove pridobljene pravice kakor tudi njegove obveznosti po tem zakonu.

Člen 27.

Če bi po izvršeni naselitvi bivši lastnik dodeljenega zemljišča iz kakršnegakoli zakonitega vzroka mogel uveljavljati pravico do naseljenega zemljišča, se to ne more odvzeti naselniku. Takemu bivšemu lastniku se dá odškodnina v zemlji na drugem kraju v ustrezni vrednosti ali pa v denarju, kakor je to pač v državnem interesu.

Člen 28.

Spore po prejšnjem členu rešuje glavni organ ministrstva za agrarno reformo za južne nove krajinne. Interesenti se smejo pritožiti zoper odločbo glavnega organa pri ministru za agrarno reformo v petnajstih dneh od dne, ko prejmejo odlok.

Člen 29.

Vsi stroški za naseljevanje po tem zakonu se pišejo med izdatke proračuna ministrstva za agrarno reformo.

Člen 30.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše in ko se razglasi v «Službenih Novinah».

Našemu ministru pravde priporočamo, naj razglasi ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbe za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 20. maja 1922.

Aleksander s. r.

Videl in pritisnil državni pečat

čuvvar državnega pečata,
minister pravde:

dr. L. Marković s. r.

Namestnik predsednika ministrskega sveta
in ministra za zunanje posle,
minister priprave za ustavotvorno skupščino
in izenačitev zakonov:

M. N. Trifković s. r.

(Podpisi ostalih ministrov.)

Uredbe osrednje vlade.

29.

Dopolnitev nekaterih členov zakona o draginjskih dokladah in uredbe o povračilu stroškov državnim uslužbencem ob službenem potovanju in selitvi.*

Ministrski svet je sklenil v seji dne 22. decembra t. l. na predlog ministra za finance v sporazumu s finančnim odborom narodne skupščine, doseženem v njegovi seji dne 13. decembra t. l., in na podstavi člena 51. zakona o draginjskih dokladah civilnih in vojaških državnih uslužbencev, upokojencev in upokojenk z dne 28. februarja t. l.***

I.

Odredba člena 12. zakona o draginjskih dokladah se dopolnjuje z novim prvim členom, ki se glasi:

* Razglášena v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 3, izdanih dne 3. januarja 1923.

** Uradni list pod št. 70 iz leta 1922.

«Njegova Svetlost patriarh dobiva osebno draginjsko doklado po 120.— dinarjev na dan izza dne 1. oktobra 1922.»

II.

Odredbe člena 17. zakona o draginjskih dokladah se dopolnjujejo z novim odstavkom pod d), ki se glasi:

«Vdovam svečenikov, ki so jih med vojno leta 1914. do 1920. kot nacionalne delavce pobili Avstro-Madžari ali Nemci, se zvišuje dosedanja draginjska doklada še za 600.— dinarjev na mesec.

To velja od dne 1. avgusta 1922.»

III.

Drugi odstavek tolmačenja člena 23. zakona o draginjskih dokladah* se dopolnjuje ter se glasi:

«Načelnik sodnega oddelka glavne kontrole, šefi odsekov in tajniki tega oddelka imajo pravico do specialne sodniške doklade 600.— (šeststo) dinarjev na mesec, ker so po odredbi člena 125. zakona o glavni kontroli izenačeni s predsedniki prvostopnih sodišč, odnosno s tajniki kasacijskega sodišča.

Izplačevanje enim in drugim je računati od dne 1. oktobra 1922., v kolikor je kreditov v proračunu za leto 1922./1923.»

IV.

V uredbi D R br. 96.000/1920.** o povračilu potnih in selitvenih stroškov državnim uslužbencem se dodaja za členom 41. nov člen, ki se glasi:

Člen 41. a.

«Predsedniku, podpredsedniku in članom velikega duhovnega sodišča, ki ne žive stalno v kraju, kjer se vrše seje, pripada dnevnic, in sicer: predsedniku in podpredsedniku po 80.— (osemdeset) dinarjev, članom pa po 60.— (šestdeset) dinarjev na dan za ves čas, ki ga prebijejo na potu in na delu pri sodišču.»

V.

«Minister za finance se pooblašča, da sme sporazumno z ministrom za pošto in brzojav zvišati dosedanje draginjske doklade uslužbencem razrednih pošt v Sloveniji in Dalmaciji na podstavi zvišbe, dane z odločbo ministrskega sveta D R br. 142.060 z dne 9. oktobra 1922.,*** poštarjem neeraričnih pošt v oblasti zagrebske in novosadske poštne-brzojavne direkcije, in sicer v istem zmislu, v katerem se je ta zvišba dala.»

V Beogradu, dne 25. decembra 1922.;

D R br. 178.479.

Predsednik ministrskega sveta:

Nik. P. Pašić s. r.

(Podpisi ostalih ministrov.)

30.

Naredba ministra za socialno politiko z dne 8. decembra 1922., št. 10.473 (v sporazumu z ministrom za pošto in brzojav in z ministrom za notranje posle), kako naj osrednji urad za zavarovanje delavcev in njegovi krajevni organi izplačujejo rente in denarne podpore po poštni hranilnici (čekovnih zavodih).†

Na podstavi § 109. zakona o zavarovanju delavcev odrejam:

§ 1.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev in njegovi krajevni organi smejo izplačevati svoje rente in podpore po poštni hranilnici kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in njenih podrejenih organih — čekovnih zavodih.

Način in postopanje pri teh izplačilih se mora določiti s sporazumom med poštno hranilnico in osrednjim uradom za zavarovanje delavcev.

§ 2.

Občinska oblastva morajo dajati po § 146. zakona o zavarovanju delavcev vsa potrebna potrdila brezplačno in ne da bi pobirala takso.

* Uradni list pod št. 421 iz leta 1922., oddelek VII.

** Uradni list pod št. 384 iz leta 1920.

*** Uradni list pod št. 421 iz leta 1922., oddelek X.

† Razglášena v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 292, izdanih dne 28ega decembra 1922.

§ 3.

Dokler se med poštno hranilnico in osrednjim uradom za zavarovanje delavcev ne izvrši sporazum, velja za izplačevanje rent in denarnih podpor po poštni hranilnici (čekovnih zavodih) postopek, odrejen z nadaljnjimi paragrafi te naredbe.

§ 4.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev in njegovi krajevni organi, ki izplačujejo po zakonu o zavarovanju delavcev rente in denarne podpore, si tvorijo čekovni račun, katerega dotirajo s tolikimi vsotami, kolikršne so potrebne za izplačevanje rent in podpor po čekovnih nakaznicah.

§ 5.

Vse rente in podpore, ki jih mora pošta izplačevati, likvidira osrednji urad za zavarovanje delavcev ali pa jih likvidirajo njegovi krajevni organi, t. j. okrožni uradi za zavarovanje delavcev, blagajne za zavarovanje delavcev prometnih podjetij, bratovske skladišnice pri rudnikih in privatna družbena blagajna «Merkur» v Zagrebu (uradi-nakazovalci) s tem, da izpolnjujejo čekovne nakaznice za ona izplačila, ki niso vezana na roke.

Vse nakaznice, ki jih je izplačati, se konsignirajo in pravočasno pošiljajo poštni hranilnici (čekovnemu zavodu), kjer ima osrednji urad za zavarovanje delavcev ali imajo njegovi prej omenjeni krajevni organi svoj konto. Z enim čekom, ki mora biti priložen, disponira osrednji urad (odnosno njegovi organi) izplačilo vseh konsigniranih nakaznic.

§ 6.

Stalne letne rente, t. j. rokovne, ki jih ustanavlja na podstavi zakona o zavarovanju delavcev ravnateljstvo osrednjega urada za zavarovanje delavcev, se smejo pri poštni hranilnici (čekovnih zavodih) postavljati v tečaj s «trajnimi, do preklica veljavnim čekom». Do preklica veljavni ček mora navajati nastopne podatke:

- 1.) kje in kdaj se je izdal ček;
- 2.) ustanovljeni mesečni znesek stalne rente, napisan s številkami in besedami; po napisanem znesku pa je treba izrezati tudi številke kontrolnega kupona, ki je na desni strani čeka;
- 3.) tekočo številko stalne rente, ime in priimek kakor tudi točni naslov uživalca rente (istotako pa tudi one osebe, ki je pooblaščen za dviganje rent) v obliki te-le dispozicije:
Tekoča številka rente
Plačati se mora do preklica dne
vsakega meseca gosp.

§ 7.

Če je izplačilo vezano na izvestne pogoje, se označi to s posebno štampiljo ali s posebnim listkom; obenem pa se označijo pogoji na čekovni nakaznici, kakor:

- «Samo v lastne roke naslovniku».
«Vdovstvo naj se potrdi.»
«Potrditi je treba, da otrok živi.»
«Potrditi je treba, da je naslovnik vezan na podporo.»

«Ne sme se izplačati pred dnem 19.»
Potrdila zapisujejo na hrbtu čekovne nakaznice občinska oblastva. Pošta izvršuje izplačila, uvaževaje pogoje. Potrdilo zahteva od občinskega oblastva naslovnik sam.

Brez potrdila pošta ne sme izvršiti izplačila.

§ 8.

Čekovne nakaznice, ki se ne izplačajo iz kakršnihkoli razlogov, vrača pošta pristojni poštni hranilnici (čekovnemu zavodu). Dotična vsota se pripiše zopet v dobro čekovnemu računu urada nakazovalca.

§ 9.

O vsakem izvršenem izplačilu poroča poštna hranilnica (čekovni zavod) uradu-nakazovalcu z računskim izpiskom ter priloži list, na katerem so zapisana vsa posamezna izplačila in vsa posamezna vplačila (neizplačane čekovne nakaznice), izvršena iste dne.

Te izpiske s prilogami vred hrani urad-nakazovalec kot računске listine.

§ 10.

S stroški za ta posel se obremenja po obči tarifi za čekovni promet čekovni račun urada-nakazovalca.

§ 11.

Ta naredba stopi v veljavo, ko se razglasi v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca».

Minister za socialno politiko:
dr. Žerjav s. r.

31.

Izpremembe in dopolnitve v pravilniku za izvrševanje odredb o taksah in pristojbinah iz zakona o državni trošarini, taksah in pristojbinah.*

A.

Točka 12. člena 49. a** se izpreminja ter se glasi:

«12.) Glede na predpise v točkah 5., 8. in 9., da mora biti taksa vračunjena v vrednost voznine, izročajo direkciji, odnosno uprave dotičnih podjetij pristojnemu finančnemu oblastvu v gotovini takso, in sicer:

I.

- a) od celokupne vsote, dobljene iz prodaje potniških vozovnic, tri triindvajsetine ($\frac{3}{22}$);
- b) od celokupne vsote, dobljene iz plačila čiste voznine za prtljago, pse, ekspresno in drugo blago, eno enajstino ($\frac{1}{11}$).

Ta obračun velja za večje broderske družbe in večja broderska podjetja, katerih imena objavlja občasno generalna direkcija posrednjih davkov po predhodnem sporazumu z direkcijo rečnega brodersstva za vse državne urade, ki se bavijo s prevozom privatnega blaga in potnikov, in za vse inozemske broderske družbe, kolikor opravljajo malo kabotažo v mejah naše države.

II.

Za vse ostale družbe ali lastnike plovnihih objektov velja to-le:

Pri vsakem tovoru morajo biti spremne listine (tovorni list), v katerih je treba označiti kraj natovoritve, težo in vrsto natovorjenega blaga. Na sprednji strani tovrnega lista se obračunava voznina po veljavnih tarifah broderskega sindikata. Če oni, ki vozi blago, iz kakršnegakoli razloga ne more ali ne umeje obračunati voznine, naj pusti sprednjo stran tovrnega lista prazno. Organi, ki pobirajo takso, morajo v tem primeru sami obračunati voznino ter po njej pobrati 10%no takso po tar. post. 101.

Ako raztovarja voznik blago na več postajah, mora plačati na vsaki postaji, kjer izvrši raztovoritev, takso po tar. post. 101. samo za raztovorjeno količino; ne plača pa te takse za oni tovor, ki ga je že prej raztovoril na drugi postaji.

Čim dospe natovorjeni objekt v pristanišče, se mora s tovrnim listom javiti pristaniški kapetaniji (ako pa te ni, agenturi broderskega sindikata ali finančnemu, odnosno davčnemu oblastvu), kjer mu za to odrejeni finančni organ na podstavi podatkov v tovrnem listu obračuni in pobere 10%no državno takso. O pobrani taksi izda ta organ stranki priznanico in šele na podstavi te priznanice sme stranka začeti z raztovarjanjem.

Ako se kdo zaloti, da je začel raztovarjati, preden je plačal takso, se kaznuje tako, da ne plača samo redne takse, ampak tudi njen dvakratni znesek.

Oni, ki se zalotijo, da se iz kakršnegakoli razloga izogibljejo plačilu te takse, kakor tudi oni, ki navedejo v tovrnem listu netočne podatke o tovoru in kraju natovoritve, se kaznujejo tako, da ne plačajo samo redne takse, ampak tudi njen petkratni znesek.

III.

Vse broderske družbe in lastniki plovnihih objektov (razen broderskega sindikata in S. B. D.) morajo v lokalnem prometu, t. j. v razdalji največ do 10 km, ob prevozu peska, sipa, kamenja, lesa in premoga obračunavati voznino (tarifno postavko) 300 dinarjev za vagon, tako da plačujejo kot 10%no takso iz tar. post. 101. 30 dinarjev za vagon, in sicer ne glede na to, ali je to blago naslovljeno na določeno osebo ali pa namenjeno za prosto trgovino.

Za vse transportirano in lokalno-prometno blago je pri obračunavanju takse iz tar. post. 101. uporabljati veljavne tarife broderskega sindikata.

* Razglasene v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 4, izdanih dne 4. januarja 1923.

** Uradni list pod št. 29 iz leta 1922.

Za prevoz peska, sipa, kamenja, lesa, premoga kakor tudi ostalega blaga na razdalji preko 10 (deset) km, in sicer ne glede na to, ali je to blago naslovljeno na določeno osebo ali pa namenjeno za prosto trgovino, je obračunavati voznino po veljavnih tarifah broderskega sindikata.

Broderske družbe ali lastniki plovnihih objektov, ki se bavijo z obalnim prometom in katerih imena so objavljena po tretjem odstavku I. oddelka te točke, plačujejo te takse tako, kakor je razloženo pod a) in b), vsi ostali pa tako, kakor je razloženo v II. oddelku te točke.

IV.

Zakupniki prevoza, ki opravljajo ta posel z dovolitvijo direkcije rečnega prometa, morajo uvesti karte (v blokih) tako za prevoz potnikov in prtljage kakor tudi za prevoz blaga. Ko zakupniki uporabljajo tak blok kart, ga morajo dajati na vpogled oni pristaniški kapetaniji, v katere srezu je ta prevoz.

Pristaniška kapetanija, odnosno oseba, odrejena za pobiranje takse po tar. post. 101., mora vsako pozamezno karto opremiti z uradnim pečatom dotične pristaniške kapetanije in takoj pobrati odrejene takse iz tarifne postavke 101., potem pa karte vrniti zakupniku prevoza v uporabo.

Za pobiranje taks iz tar. post. 101. so v takih primerih odločilne tarifne cene, ki jih je direkcija rečnega prometa odobrila dotičnemu zakupniku prevoza.

Če ostane zakupniku prevoza po preteku ali ob razvezi pogodbe o zakupu prevoza izvestno število neuporabljenih, odnosno neprodanih kart, jih vroči pristaniški kapetaniji, ta pa direkciji rečnega prometa, ki izposluje, da se mu po številu vročenih kart vrne alikvotni del prej pobrane takse po tar. post. 101.

Kdor se zaloti, da uporablja karte, ki niso opremljene z uradnim pečatom pristaniške kapetanije, ali kdor se kakorkoli drugače izogiblje plačilu takse po tar. post. 101., se kaznuje tako, da ne plača samo redne takse, ampak tudi za karte dvakratni, za tovor pa petkratni znesek neplačane takse.

V.

Ker morajo po II. oddelku te točke organi, ki pobirajo takse po tar. post. 101., izdajati strankam priznanice o vsaki pobrani vsoti, mora biti v priznaniških knjigah, ki se uporabljajo v ta namen, po 100 listov. Dotične priznanice se sestavljajo v dveh izvodih (z indigovim papirjem), od katerih se izda unikat stranki, duplikat pa ostane pri pristaniški kapetaniji.

Takse po tar. post. 101. obračunavajo in pobirajo za to odrejeni organi, ki pošiljajo vse pobrane takse, prejete v enem mesecu, najkasneje do 15. dne prihodnjega meseca državni blagajni ali pristojnemu finančnemu oblastvu; generalni direkciji posrednjih davkov pa predlagajo ti organi poročilo o celokupni vsoti taks, pobranih v minulem mesecu, tako da jih dobiva generalna direkcija posrednjih davkov najkasneje do 5. dne prihodnjega meseca. Na račun teh dohodkov od taks se ne smejo vršiti nikakršni izdatki.

Mesečni obračuni za te takse se morajo sestavljati na posebnem obrazcu v dveh izvodih, in sicer po duplikatih dotičnih priznaničnih knjig.

Dohodki od teh taks se vročajo državni blagajni ali finančnemu oblastvu z mesečnim obračunom vred. Državna blagajna, odnosno finančno oblastvo, potrjuje prejem denarja na duplikatu mesečnega obračuna ter vrača ta duplikat računodajniku.

Duplikati mesečnih obračunov in duplikati priznanic o taksah, pobranih po tar. post. 101., ostanejo v arhivu pristaniške kapetanije. Torej morajo tudi oni organi za pobiranje teh taks, ki poslujejo pri agenturah broderskega sindikata, vročati izpolnjene priznaniške knjige in duplikate mesečnih obračunov oni pristaniški kapetaniji, v katere srezu je dotična agentura.

VI.

Vso kontrolo in revizijo nad tem poslovanjem opravlja direkcija rečnega prometa, ki se ji dajo po potrebi in specialno za to poslovanje na razpolago organi ministrstva za finance.»

B.

V točki 14. člena 49. a* naj se izpuste besede: «in plovnihih objektih».

* Uradni list pod št. 29 iz leta 1922.

C.

V točki 34. člena 97.* je namesto besede: «teži» postaviti: «prostornini, ako pa nosi tudi tovor, tudi po prostornini tega tovora».

V drugem delu točke 66. člena 97.** je namesto besed: «potniške ladje» postaviti: «potniške in tovarne ladje», namesto besed: «potniškem prometu» pa: «potniškem in tovarnem prometu».

Č.

Te izpremembe in dopolnitve stopijo v veljavo dne 15. januarja 1923.

V Beogradu, dne 25. decembra 1922.; št. 32.575.

Minister za finance:
dr. M. M. Stojadinović s. r.

32.**Popravek.*****

V prvem odstavku § 8. pravilnika o ustroju generalnega izseljeniškega komisariata, Ur. l. št. 389 iz leta 1922., je v tretji vrsti namesto besede «referate» postaviti besedo «referente».

33.**Popravek.†**

V odločbi ministrskega sveta z dne 30. novembra 1922., D R br. 156.364, Ur. l. št. 442/22, je ostala v oddelku VIII. na koncu poslednjega stavka v četrtem odstavku izpremenjenega člena 44. beseda «računa». Torej se mora glasiti ta stavek tako:

«Če je dotični uslužbenec na račun tega potovanja vzel več, nego mu je po računu priznano, mora presežek vrniti državi blagajni v istem denarju, v katerem je prejel akontacijo, ali pa v dinarjih po borznem kurzu na dan izplačila računa.»

Uredbe pokrajinske uprave za Slovenijo.

34.

Pravilnik o ustanovitvi izpraševalnega odseka za strokovno preizkušnjo o poučevanju na šolah za slepce.

Člen 1.

Pokrajinska uprava za Slovenijo, oddelek za prosveto in vere, v Ljubljani, ustanavlja v okviru izpraševalne komisije za osnovne in meščanske šole v Ljubljani poseben izpraševalni odsek za strokovno preizkušnjo o poučevanju na šolah za slepce.

Člen 2.

Učno usposobljenost za poučevanje slepih otrok mora dokazati vsakdo, ki hoče poučevati in biti stalno nameščen na državnem ali zasebnem zavodu za slepce ali na šoli za slepce.

Člen 3.

Izpraševalni odsek je sestavljen iz 4 članov. Ti so:

- 1.) en član višjega šolskega sveta kot predsednik;
- 2.) en vseučiliški profesor v Ljubljani;
- 3.) en specialist za očesne bolezni v Ljubljani;
- 4.) en strokovni učitelj za pouk slepih otrok v Ljubljani.

Člen 4.

Preizkušnja se vrši vsako leto enkrat, in sicer v novembrskem terminu.

Člen 5.

Kandidat vloži prošnjo za pripust k preizkušnji po službeni poti s temi prilogami:

- 1.) opis življenja in naobrazbe s posebnim pogledom na pripravo za preizkušnjo, nadalje napoved učnih pripomočkov;

* Uradni list pod št. 268 iz leta 1921.

** Uradni list pod št. 321 iz leta 1921.

*** Priobčen po popravku v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 291, izdanih dne 27. decembra 1922.

† Priobčen v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 3, izdanih dne 3. januarja 1923.

2.) zrelostno izpričevalo;

3.) izpričevalo učne usposobljenosti za osnovne šole;

4.) izkaz, da je uspešno deloval vsaj štiri leta kot ljudskošolski učitelj;

5.) potrdilo, da se je pripravljal po štiriletni praksi na osnovni šoli za strokovno preizkušnjo najmanj dve leti na zavodu ali šoli za slepce.

Člen 6.

Učna snov obseza:

- a) bistveno znanje o anatomiji in fiziologiji človeškega telesa, živčni sestav v splošnem in sestav čutil, zlasti očesa in tipnih organov, v posebnem pogledu; bistveno znanje moderne psihologije glede na slepoto; temeljito poznavanje duše slepega otroka;
- b) bistveno snov o vidu in sluhu, o slepoti, njenih vzrokih in posledicah, o najnavadnejših vidnih motitvah in o metodah njih zdravljenja;
- c) znanje strokovne didaktike in poznanje posebne strokovne metodike pri vseh učnih predmetih na šoli za slepce; znanje o načelih delovne šole in rokotvornega pouka; poznanje učil in učnih pripomočkov na šoli za slepce; zgodovino vzgoje in pouka pri slepstvu; slovstvo; skrb za slepce.

Člen 7.

Preizkušnja je teoretična (ustna in pismena) in praktična. Opravlja se v enem roku. Kandidati se morajo javiti komisiji štiri mesece pred preizkušnjo, da prejmejo temo za domačo nalogo, ki jo oddajo do dne 31. oktobra izpraševalni komisiji. V nalogi morajo biti natančno navedeni vsi viri, ki jih je kandidat uporabljal. Z njo naj pokaže, koliko je sposoben, samostalno izražati svoje mnenje o slepstvu.

Člen 8.

Pismena preizkušnja je klavzurna naloga pod nadzorstvom izpraševalne komisije. Teme se določajo v seji ter se nanašajo na snov, navedeno v členu 6.

Člen 9.

Z učenim nastopom naj pokaže kandidat, kako ume praktično udejstvovati teoretično znanje in spretnost kot učitelj slepcev. Opravlja se na šoli za slepce.

Člen 10.

O redovanju, izpričevalu, odstopu, ponavljanju izpita in plačevanju pristojbine veljajo določbe izpraševalnega reda za osnovne in meščanske šole.

Člen 11.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem, ko se priobči v Uradnem listu.

V Ljubljani, dne 31. decembra 1922.

Pokrajinska uprava za Slovenijo.

Oddelek za prosveto in vere.

Pokrajinski namestnik: Iv. Hribar s. r.

35.

Naredba pokrajinskega namestnika za Slovenijo

o pobiranju občinske davščine od postelj za prenočevanje tujcev v krajevni občini Bohinjski Bistrici v letu 1923.

Na podstavi § 81. občinskega reda odrejam sporazumno z delegacijo ministrstva financ v Ljubljani:

Veljavnost tukajšnje naredbe z dne 7. marca 1922., Ur. l. št. 74, o odmeri in pobiranju občinske davščine od postelj za prenočevanje tujcev v krajevni občini Bohinjski Bistrici po 1 Din za vsako posteljo se podaljšuje do dne 31. decembra 1923.

V Ljubljani, dne 6. januarja 1923.

Pokrajinska uprava za Slovenijo.

Oddelek za notranje zadeve.

Pokrajinski namestnik: Iv. Hribar s. r.

36.

Naredba pokrajinskega namestnika za Slovenijo

o pobiranju občinske davščine na ponočni obisk gostiln in kavarn v Ljubljani.

Na podstavi § 81. občinskega reda za mesto Ljubljano se dovoljuje sporazumno z delegacijo ministrstva financ v Ljubljani, da se veljavnost

tukajšnje naredbe z dne 21. junija 1922., Ur. l. št. 198, podaljša do konca koledarskega leta 1923.

V Ljubljani, dne 11. januarja 1923.

Pokrajinska uprava za Slovenijo.

Oddelek za notranje zadeve.

Po naročilu pokrajinskega namestnika:

Kremenšek s. r.

Razglasi pokrajinske uprave za Slovenijo.

Št. 22.

3—2

Razpis volitev zastopnikov učiteljstva srednjih šol in učiteljskih in meščanskih in ljudskih šol za višji šolski svet v Ljubljani.

Izza dne 1. februarja 1921. posluje na ozemlju Slovenije višji šolski svet v Ljubljani, ki je sestavljen po določilih kraljevske uredbe z dne 23. januarja 1921. («Službene Novine» št. 40 iz leta 1921.)

Po členu 10. te uredbe, ki je bila predložena zakonodajnemu odboru ter je v zmislu člena 130. ustave za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev z dne 28. junija 1921. postala zakon, ker ni izdal odbor v postavljenem roku o njej nobene odločbe, potече poslovna doba višjega šolskega sveta in članov in namestnikov, ki se v zmislu te uredbe imenujejo ali volijo samo za dvoletno dobo, z dnem 31. januarja 1923.

Med člani, ki se volijo, sta v zmislu člena 2., točki 6., dva zastopnika srednjih šol in učiteljskih in so po členu 2., točki 7., trije zastopniki učiteljev meščanskih in ljudskih šol. Za te člane se volijo v zmislu zadnjega odstavka člena 2. tudi namestniki.

Člen 6. pa določa:

«Zastopiki učiteljstva se volijo v dveh skupinah.

Skupina A.

V skupini učiteljev srednjih šol in učiteljskih voli vsak upravičenec enega zastopnika in enega namestnika.

Pravico voliti imajo v aktivni šolski službi na javnih srednjih šolah in učiteljskih nameščeni ravnatelji, profesorji in supletji, za srednje šole in učiteljska usposobljeni telovadni učitelji in učitelji glasbe.

Profesorji in učitelji zasebnih srednjih šol in učiteljski imajo volilno pravico le, če poučujejo najmanj 14 ur na teden. Za presojanje volilne pravice je merodajen urnik, ki je bil določen ob pričetku šolskega leta, v katero pade volitev. Ravnatelji imajo volilno pravico tudi, če imajo manj učnih ur ali če so pouka prosti.

Izvoljena sta tista dva za zastopnika in za namestnika, ki imata največ glasov.

Skupina B.

V skupini učiteljev meščanskih in ljudskih šol voli vsak upravičenec dva zastopnika in dva namestnika.

Pravico voliti imajo v aktivni šolski službi na javnih meščanskih in ljudskih šolah nameščeni ali šolskim oblastvom prideleni učitelji javnih meščanskih ali ljudskih šol z zrelostnim izpitom, nadalje učitelji na zasebnih meščanskih šolah, ki poučujejo najmanj 18 ur na teden, končno učitelji na zasebnih ljudskih šolah, ki imajo zrelostni izpit in jim je poverjen popolni razredni pouk.

Za zastopnike so izvoljeni tisti trije, ki imajo največ glasov. Enako se izvolijo namestniki.

Vadniški učitelji in učitelji meščanskih in ljudskih šol, ki poučujejo začasno na srednjih šolah in na učiteljskih, volijo v skupini B. Tudi učitelji na posebnih zavodih za gluhomence, slepce, za zane-marjeno ali slabo nadarjeno dečo volijo v skupini B, dokler je šola podrejena nadzorstvu višjega šolskega sveta.»

Glasuje se samo z uradnimi glasovnicami, ki jih izda ter s svojim uradnim pečatom opremi oddelek za prosveto in vere pri pokrajinski upravi za Slovenijo. Glasovnice imajo za vsako skupino različno barvo ter nosijo tekoče številke.

* * *

V zmislu člena 7. razpisujem volitve ter odrejam, da smejo ravnateljstva srednjih šol, učiteljski in meščanskih šol in vodstva ljudskih šol sprejemati

glasovnice do dvanajstih opoldne dne 22. januarja 1923.

Ob dvanajstih opoldne je volitev zaključena.

Ravnateljstva in šolska vodstva pa morajo volilne imenike in glasovnice tako odposlati volilnim odboroma pri oddelku za prosveto in vere pri pokrajinski upravi za Slovenijo v Ljubljani, da dosepejo najkasneje do dvanajstih opoldne dne 30. januarja 1923.

Učitelji, ki začasno službujejo pri oddelku za prosveto in vere, pri višjem šolskem svetu, pri knjigovodstvu deželne vlade, okrajnih šolskih svetih ali drugih javnih uradih in v interesu države delujočih korporacijah, nadalje učitelji, ki so na dopustu zaradi študij, izroče glasovnice osebno ali jih pošljejo po pošti pristojnemu volilnemu odboru do dvanajstih opoldne dne 31. januarja 1923.

Da smejo izvrševati svojo volilno pravico, morajo naznaniti imena in naslove oddelku za prosveto in vere, ki jim pošlje glasovnice.

Ob dvanajstih opoldne dne 30. januarja 1923. je sprejemanje glasovnic, predloženih po ravnateljstvih in šolskih vodstvih in oddanih naravnost po učiteljih, popolnoma zaključeno.

Ravnateljstva, šolska vodstva in posamezni učitelji, ki oddajo svoj glas po ravnokar navedenih določilih, morajo poslati volilne imenike in glasovnice priporočeno s povratnim receptom.

1.) oddelku za prosveto in vere v Ljubljani, Bleiweisova cesta, vladna palača, II. nadstropje (volilni odbor za višji šolski svet, skupina A).

ali

2.) oddelku za prosveto in vere v Ljubljani, Bleiweisova cesta, vladna palača, II. nadstropje (volilni odbor za višji šolski svet, skupina B).

Člani volilnega odbora za skupino A so gospodje:

- 1.) dr. Janko Bezjak, višji šolski nadzornik;
- 2.) dr. Ivan Karlin, okrajni glavar;
- 3.) profesor Ferdinand Marolt, glavni učitelj na državnem moškem učiteljskem v Ljubljani;
- 4.) Josip Osana, profesor na I. državni gimnaziji v Ljubljani.

Člani volilnega odbora za skupino B so gospodje:

- 1.) Engelbert Gangl, višji šolski nadzornik;
- 2.) dr. Ivan Karlin, okrajni glavar;
- 3.) Julij Slapšak, vodja ljudske šole v Mostab;
- 4.) Franc Škulj, učitelj na IV. mestni deški ljudski šoli v Ljubljani.

* * *

Vse druge odredbe, ki so potrebne za pripravo volitev, izda ravnateljstvom srednjih šol in učiteljskem in okrajnim šolskim svetom predsedstvo višjega šolskega sveta v Ljubljani, ki tudi pošlje potrebno število uradnih glasovnic.

V Ljubljani, dne 3. januarja 1923.

Pokrajinska uprava za Slovenijo.

Oddelek za prosveto in vere.

Pokrajinski namestnik: **Iv. Hribar s. r.**

Razglasi delegacije ministrstva financ v Ljubljani.

Št. 3481/V. ex 1922.

Razglas o uradnih obračunskih tečajih, ki jih je uporabljati pri vseh državnih izplačilih zaradi angažiranja in izdajanja po proračunu za leto 1922./1923. in ki so veljavni od dne 1. do dne 31. januarja 1923.

1 napoleonodor	Din 340—
100 francoskih frankov	» 670—
100 belgijskih frankov	» 630—
100 grških drahem	» 110—
100 italijanskih lir	» 470—
100 švicarskih frankov	» 1700—
100 pezeta	» 1430—
100 nizozemskih goldinarjev	» 3670—
100 danskih kron	» 1900—
100 švedskih kron	» 2450—
100 rubljev	» 10—
1 angleški funt	» 430—
1 ameriški dolar	» 92—
100 nemških mark	» 1.40
100 romunskih lejev	» 52—

100 bolgarskih levov	Din 65—
100 češkoslovaških kron	» 280—
1 papirnata turška lira	» 47—
100 papirnatih turških piastrov	» 47—
100 avstrijskih kron	» 0.13
100 poljskih mark	» 0.55
100 ogrskih kron	» 4—

(Odločba ministrstva za finance, generalne direktorije državnega računovodstva, z dne 24. decembra 1922., D R br. 178.036.)

Delegacija ministrstva financ v Ljubljani,
dne 8. januarja 1923.

Delegat: **dr. Šavnik s. r.**

Št. B II 9/5 ex 1923.

Razglas.

Generalna direktorija posrednih davkov je odredila z razpisom št. 32.336 z dne 26. decembra 1922.:

Dne 5. januarja t. l. je stopila za vso kraljevino v veljavo nova emisija taksnih mark (kolkov).

Ker morajo po členu 136. taksnega in pristojbinskega pravilnika državna oblastva in vse uradne osebe uničevati kolke s prebijačem (zumbo), ki si ga pa še niso mogle nabaviti, morajo — dokler nimajo prebijača — uničevati kolke z uradnim pečatom (kakor do sedaj), poleg tega pa na vsak kolek postavljati številko delovodnega protokola dotičnega akta.

Delegacija ministrstva financ v Ljubljani,
dne 10. januarja 1923.

Delegat: **dr. Šavnik s. r.**

Št. A IV 150/1 ex 1922.

Razglas.

Ravnateljstvo državnih dolgov na Dunaju je po dopisu z dne 28. oktobra 1922., št. 3379/22., razglasilo dne 5. oktobra 1922. v uradni «Wiener Zeitung», kako se je izšlo dne 2. oktobra 1922. izvršeno 30. žrebanje 4%nega prioritetnega posojila ljubljansko-kamniške lokalne železnice z dne 12. julija 1893. v iznosu 800.000 gld. avstr. veljave v papirju. Izžrebanih je bilo 5 serij z obligacijami v skupni vrednosti 5000 gld. a. v. (10.000 K), in sicer:

serija št. 335 (pet obligacij po 200 gld.),	
» » 491 » » » 200 »	
» » 583 » » » 200 »	
» » 600 » » » 200 »	
» » 616 » » » 200 »	

Delegacija ministrstva financ v Ljubljani,
dne 4. januarja 1923.

Za delegata: **dr. Rupnik s. r.**

Št. A IV 55 ex 1923.

Razglas.

Gospod finančni minister je z odlokom D. br. 28.703/1922. z dne 3. januarja 1923. podaljšal rok za žigosanje obveznic ogrskih predvojnih dolgov ter odredil:

1.) Do dne 15. februarja 1923. se smejo po pravilniku D br. 4019 ex 1920. naknadno popisovati in žigosati obveznice ogrskih predvojnih negažiranih dolgov, ki jih imetniki doslej niso dali popisati in žigosati.

Popisovale in žigosale se bodo tudi obveznice, ki so bile deponirane v inozemstvu, pa so bile prenesene na naše ozemlje in vrnjene lastnikom, ne glede na to, ali so že žigosane z inozemskim žigom ali ne. Vse obveznice zgoraj navedene vrste torej, ki so bile prenesene na ozemlje naše kraljevine, naj se dajo žigosati.

2.) Popisovale in žigosale se ne bodo obveznice vojnih posojil, avstrijskih dolgov in splošnih (skupnih) dolgov Avstrije in Ogrske kakor tudi ne obveznice avtonomnih pokrajinskih dolgov; na to se interesi še posebej opozarjajo.

3.) Ta rok se po obvestilu reparacijske komisije v Parizu ne bo več podaljšal; zato naj si imetniki obveznic, ako svojih obveznic ne dajo žigosati, pripišejo sami sebi, če se njih obveznice pri razdelitvi dolgov ne vzamejo v poštev in jih jim naša država ne bo mogla izmenjati.

4.) Prošnje za naknadno žigosanje se morajo poslati z obveznicami vred neposredno ministrstvu za finance, generalni direktoriji državnih dolgov v Beogradu.

5.) Vsaka prošnja mora biti kolkovana po taksnem zakonu.

Delegacija ministrstva financ v Ljubljani,
dne 8. januarja 1923.

Za delegata: **dr. Rupnik s. r.**

Razglasi zdravstvenega odseka za Slovenijo.

Št. 320/23.

Tedenski izkaz o prenosnih boleznih na ozemlju pokrajinske uprave za Slovenijo.

(Od dne 24. do dne 30. decembra 1922.)

Okraj	Ostalih	Na novo obolelih	Ozdravljenih	Umrlih	Ostalih v nadaljnji oskrbi
Trebušni tifus (Typhus abdominalis).					
Brežice	1	.	.	.	1
Celje okolica	2	.	.	.	2
Kamnik	2	.	.	1	1
Kranj	2	.	.	.	2
Ljubljana mesto	1	.	.	.	1
Litija	3	.	1	.	2
Ljutomer	1	2	.	.	3
Maribor mesto	1	.	.	.	1
Murska sobota	2	.	2	.	.
Griža (Dysenteria).					
Celje okolica	1	.	.	.	1
Ljubljana mesto	1	.	.	.	1
Škrlatinka (Scarlatina).					
Brežice	15	1	8	.	8
Celje okolica	1	2	1	.	2
Celje mesto	1	.	1	.	.
Kranj	1	.	.	.	1
Kočevo	4	.	1	.	3
Konjice	4	.	.	.	4
Ljubljana okolica	2	.	.	2
Ljubljana mesto	4	2	.	.	6
Litija	10	.	.	.	10
Ljutomer	16	.	1	2	13
Maribor okolica	6	1	1	.	6
Maribor mesto	15	2	3	.	14
Ptuj mesto	3	10	.	2	11
Radovljica	4	.	1	.	3
Slovenjgradec	9	.	.	.	9
Prevalje	2	.	1	.	1
Murska Sobota	2	.	.	2
Logatec	1	.	.	.	1
Davica (Diphtheria).					
Celje mesto	1	.	.	1	.
Kamnik	1	.	1	.	.
Kranj	4	.	3	.	1
Ljubljana mesto	2	3	2	1	2
Litija	1	.	.	1
Ljutomer	3	1	2	2	.
Maribor mesto	1	1	.	.	2
Novo mesto	1	1	.	.	1
Ptuj okolica	1	.	1	.	.
Slovenjgradec	8	1	2	1	6
Trahom.					
Črnomelj	1	.	.	.	1
Kamnik	1	.	.	.	1
Kranj	1	1	.	.	2
Ljubljana mesto	2	.	2	.	.
Radovljica	1	.	.	.	1
Ošpice.					
Črnomelj	1	.	1	.	.
Maribor mesto	2	.	.	2
Slovenjgradec	1	.	.	1

Zdravstveni odsek za Slovenijo v Ljubljani,

dne 5. januarja 1923.

Sanitetni šef: **dr. Katičič s. r.**

Št. 3/preds.

Razpis.

Razpisuje se služba ravnatelja državnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani s prejemki VI. činovnega razreda državnih uradnikov, t. j. z letno plačo 5500 Din s pripadajočimi draginjimi dokladami, prostim službenim stanovanjem, razsvetljavo in kurjavo.

Prosilci za to službo, ki morajo biti doktorji vsega zdravilstva in državljani kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, naj vložijo pravilno kolkovane prošnje, opremljene z dokazili o kvalifikaciji in z izpričevalom državnega zdravnika o fizični sposobnosti, do dne

15. februarja 1923.

pri podpisnem odseku.

Zdravstveni odsek za Slovenijo v Ljubljani,
dne 5. januarja 1923.

Sanitetni šef: **dr. Katičič s. r.**

Št. 349.

Razpis.

Zdravstveni odsek za Slovenijo v Ljubljani razpisuje službo okrožnega zdravnika za zdravstveno

okrožje št. IIj z letno plačo 2000 Din in pripadajočimi draginjskimi dokladami.

Prošnje, opremljene s potrebnimi svedočbami o kvalifikaciji, sedanjem službovanju in fizični sposobnosti, naj se vložijo do dne

15. februarja 1923.

pri podpisnem odseku.

Zdravstveni odsek za Slovenijo v Ljubljani,
dne 8. januarja 1923.

Sanitetni šef: dr. Katičič s. r.

št. 329/23.

Razpis.

Zdravstveni odsek za Slovenijo razpisuje službo dispanzerske sestre, ki bo zaposlena v dispanzerju za matere in deco v Ljubljani ter bo služila po potrebi tudi za higiensko propagando kot potujoča učiteljica.

Služba se bo honorirala s 1000 Din mesečno; stanovanje prosto v zavodu.

Prednost imajo prošilke brez lastnega gospodinjstva, ki se izkažejo s primerno zdravstveno šolsko izobrazbo in ki so se že praktično udeleževale kot sestre pri otroški zaščiti ali drugih zdravstvenih napravah; začetnice pa s srednješolsko ali tej deloma onakovredno izobrazbo.

Prosilke naj vložijo pravilno kolkovane prošnje do dne 15. februarja 1923. pri podpisnem zdravstvenem odseku. Prošnji naj prilože:

- kratak popis dosedanjega življenja in službovanja;
- izpričevalo o šolski izobrazbi;
- prosilke z zdravstveno izobrazbo ali praktično zdravstveno službo izpričevala o tem;
- uradno zdravniško izpričevalo o popolnem zdravju in fizični sposobnosti;
- dokazilo o starosti (zahteva se prekoračeno 20. leto, za začetnice obenem neprekoračeno 30. leto);
- domovinski list;
- izpričevalo o neoporečnem vedenju.

Služba se podeli za sedaj provizorno proti tri-mesečni odpovedi.

Zdravstveni odsek za Slovenijo v Ljubljani,
dne 9. januarja 1923.

Sanitetni šef: dr. Katičič s. r.

št. 163/23—III.

Razglas.

Za javno bolnico za ženske bolezni v Ljubljani, ki bo obsezala II. in III. oskrbni razred, določam izza dne otvoritve to-le dnevno oskrbnino:

za II. razred 75 Din,
za III. razred 20 Din.

Za inozemke, ki se zdravijo na račun svojih pristojnih držav ali pokrajin, odnosno inozemskih samoupravnih teles, velja v III. razredu dvojna oskrbnina.

V II. razredu je plačati poleg oskrbnine še enkratno pristojbino za uporabo operacijske sobe in instrumentarija v skupnem znesku 100 Din, za röntgenske preiskave in slike, za solnčenje, električne kopeli, zdravila in obvezila pa fiktivne stroške, zvišane za manipulacijsko pristojbino v izmeri 20 % fiktivnih stroškov, ako je naknadno dobavila predmete lekarna splošne bolnice.

Zdravstveni odsek za Slovenijo v Ljubljani,
dne 9. januarja 1923.

Sanitetni šef: dr. Katičič s. r.

Razglasi drugih uradov in oblastev.

U 930/22—6.

49

V imenu Njegovega Veličanstva kralja!

Podpisano sodišče je razsodilo z razsodbo z dne 19. decembra 1922., da je Marija Grum, 42 let stara, po poklicu trgovka z zelenjavo v Zalogu št. 5, kriva prestopka po členu 6. zakona o pobijanju draginje in brezvestne spekulacije z dne 31. decembra 1921., Ur. l. št. 6 iz leta 1922., storjenega s tem, da ni imela dne 17. oktobra 1922. v Trbovljah na trgu označenih cen sočivju tako, da bi jih bil lahko vsakdo videl.

Zaradi tega je bila obsojena po členu 6. zgoraj navedenega zakona na 24 ur zapora in 25 Din denarne kazni, ob neizterljivosti pa na nadaljnjih 12 ur zapora.

Okrajno sodišče v Laškem, oddelek III.,
dne 22. decembra 1922.

T 198/22—3.

Amortizacija.

Na prošnjo Marije Kavčičeve, železničarjeve žene v Ljubljani, Gosposvetska cesta št. 13, se uvaja postopanje za amortizacijo nastopne vložne knjižice, ki je bila prošilki baje ukradena: Vložna knjižica mestne hranilnice ljubljanske št. 101.425 z vlogo 1218 K 30 v, glaseča se na ime: Marija Kavčič in na geslo.

Imetnik te vložne knjižice se pozivlje, naj uveljavi svoje pravice tekom šestih mesecev od dne tega oklica, ker bi se sicer po tem roku izreklo, da je vložna knjižica brez moči.

Deželno sodišče v Ljubljani, oddelek III.,
dne 8. januarja 1923.

T 236/22—4.

Amortizacija.

Po prošnji, ki jo je vložila firma Gaspari & Faninger v Mariboru, se uvaja postopanje za amortizacijo nastopne povratne nakaznice, ki jo je rečena firma baje izgubila: Povratna nakaznica postajnega urada južne železnice v Mariboru št. 9292 iz leta 1922, za znesek 2088 Din, ki ga je nakazala firma Arnold Seichmann v Travniku (Bosna).

Imetnik te nakaznice se pozivlje, naj uveljavi svoje pravice tekom šestih mesecev, ker bi se sicer po tem roku izreklo, da nakaznica ni več veljavna.

Okrajno sodišče v Mariboru, oddelek IV.,
dne 23. decembra 1922.

Ne VIII 175/22—2.

33 3—3

Amortizacija.

Po prošnji Petra Dolinarja, posestnika na Dobrovi št. 15 (vulgo Pleško), se uvaja postopanje za amortizacijo nastopne hranilne knjižice, ki je bila prošilki baje ukradena: Hranilna knjižica Kmetke posojilnice ljubljanske okolice št. 29.253 v vrednosti 2312 K 50 v, glaseča se na ime: Peter Dolinar.

Imetnik te hranilne knjižice se pozivlje, naj uveljavi svoje pravice tekom šestih mesecev od današnjega dne, ker bi se sicer po tem roku izreklo, da nima hranilna knjižica več moči.

Okrajno sodišče v Ljubljani, oddelek VIII.,
dne 16. decembra 1922.

E 425/22—6.

17

Dražbeni oklic.

Dne 23. februarja 1923. ob desetih bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba solastniške dvanajstinke, zemljiška knjiga Ivanci, vl. št. 48. Cenilna vrednost: 2420 K, najmanjši ponudek: 1614 K.

Pravice, ki ne bi pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

Drugače pa se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi,
dne 3. januarja 1923.

E 31/22—3.

68

Dražbeni oklic.

Dne 23. januarja 1923. ob enajstih se bodo na Zgornjem Jezerskem na Makovi žagi prodajali na javni dražbi ti-le predmeti:

600 m² smrekovih hlodov;
2 kupa macesnovih desak, približno 40 m²;
3 kupi smrekovih desak, približno 60 m²;
200 m² hlodov;
1 kup macesnovih desak, približno 15 m²;
1 kup smrekovih desak, približno 16 m².

Okrajno sodišče v Kranju, oddelek III.,
dne 5. januarja 1923.

P 140/22.

32

Razglasitev preklica.

S sklepom podpisanega sodišča z dne 12. novembra 1922., opr. št. L 6/22—7, je bila Marjeta Veligoršek, posestnica v Malem vrhu št. 53, zaradi sodno dognane slaboumnosti popolnoma preklicana. Za skrbnika ji je postavljen Andrej Gaberšek, kmet v Malem vrhu št. 55.

Okrajno sodišče v Sočtanju, oddelek I.,
dne 11. decembra 1922.

69 št. 6.

67 3—2

Razpis notarskega mesta.

Notarsko mesto v Šmarju in tako mesto v drugem kraju, ki bi se izpraznilo po premestitvi v okolišu te zbornice, se razpisuje.

Prošnje sprejema do dne 26. januarja t. l. podpisana zbornica.

Notarska zbornica v Celju,
dne 8. januarja 1923.

št. 54/23.

75

Objava.

Gospod odvetnik dr. Fran Tomšič se je z dnem 11. januarja 1923. preselil s svojo odvetniško pisarno iz Litije v Maribor.

V Ljubljani, dne 12. januarja 1923.

Za odbor odvetniške zbornice v Ljubljani
predsednik: dr. Danilo Majaron s. r.

št. 157/o. š. s.

Razpis nadučiteljskih služb.

V šolskem okraju Ljubljanski okolici se razpisujeta v stalno namestitev nadučiteljski službi na Grosupljem in v Zelimljah.

Pravilno opremljene prošnje z osebno popisnico, izpolnjeno natančno po vseh rubrikah (število službenih let je navesti), naj se vložijo po službeni poti do dne 27. januarja 1923.

pri podpisnem okrajnem šolskem svetu v Ljubljani.

Okrajni šolski svet v Ljubljani,
dne 10. januarja 1923.

Razne objave.

30 3—2

Narodna banka kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Vsi podpisniki novih delnic Narodne banke se pozivljejo, naj na podstavi zakona in bančnih statutov (člen 7. zakona, člen XVI. a njegovih prehodnih odredb in člena 7. statutov) najkasneje do dne 30. aprila 1923. polože II. vplačilo Din 576— za vsako delnico.

Pri polaganju tega II. vplačila je treba predložiti potrdilo o I. vplačilu.

Vplačila bodo sprejemali: v Beogradu zastavni oddelek (založno odelenje) banke, v notranjščini pa podružnice Narodne banke v Banjiluki, Varaždinu, Veikem Bečkerek, Vrhu, Zagrebu, Zemunu, Ljubljani, Mariboru, Mostaru, Nišu, Novem Sadu, Osijeku, Pančevu, Sarajevu, Skoplju, Splitu, Subotici, na Cetinju in v Šabcu.

Opozarja se na člen 8. statutov banke, ki se glasi:

«Vsak podpisnik-delničar mora položiti vplačilo točno ob rokih, ki jih objavi uprava.

Kdor ne položi vplačila ob določenem roku, mora plačati za zakesnelo vplačilo 8% ne obrestij od dne, ko je bilo treba izvršiti vplačilo, do dne izvršenega vplačila.

Ako podpisnik-delničar vkljub ponovnemu pozivu v „Službenih Novinah“ ne položi vplačila niti v dveh mesecih od dne ponovljenega poziva, izgubi brez nadaljnega sojenja pravico do vseh vsot, ki jih je že vplačal banki na svojo delnico.

Uprava proglasi to delnico za neveljavno, izda in proda namesto nje drugo, že vplačane vsote pa prevzame kot izreden dohodek v rezervni fond.»

V Beogradu, dne 28. decembra 1922.;
št. 94.695.

Uprava.

74 3-1 Obvestilo in poziv upnikom.

S sklepom z dne 27. oktobra 1922. se je Slovenska rudo- in premogokopna družba z o. z. s sedežem v Ljubljani, Nunska ulica št. 19, razdružila ter je prešla v likvidacijo. Zato pozivlje podpisani likvidator po § 91. zakona o družbah z omejeno zavezo vse upnike, naj se v 14 dneh s svojimi zahtevami zglase pri njem.

Ivan Goričnik s. r.